

Прискорення

В умовах потрясінь у міжнародному контексті було б помилково не помічати, що Європа також прискорює темпи.

Німеччина, Франція та Польща, до яких тепер приєдналася Велика Британія, блискуче відновили контроль над українським питанням. Поїздка їхніх глав держав та урядів до Києва та висунутий росії ультиматум є доказом того, що без їхньої згоди миру в Україні не буде.

Виявляючи солідарність з країною, що зазнала нападу, вони мають засоби для її підтримки і не мають наміру приймати будь-які ганебні угоди, які б їй зашкодили.

Більше того, вони відмовилися від кількох американських вимог, надто далеких від реальності та їхніх інтересів, і продовжують карати агресора 17 пакетами жорстких заходів.

Великі європейські держави зрозуміли, що на карту поставлене їхнє майбутнє у війні, яку їм оголосив путін і яка вже набуває форми грубої дезінформації, агресивного шпигунства та навіть терористичних атак.

Ця дипломатична активна позиція визначила політику переозброєння континенту. Угода між урядами відновила зближення та єдність європейських держав, що є єдиним способом протистояти російському ревізіонізму та експансіонізму.

Разом з тим, інституції Європейського Союзу реалізують це прагнення та посилюють заходи, спрямовані на зміцнення автономії Євросоюзу, диверсифікацію та захист його поставок, регулювання цифрових ринків та регулювання мереж, а також започатковують програми незалежності у сфері стратегічних ресурсів.

Прогрес, досягнутий всього за кілька років, є беззаперечним і безпрецедентним: після спільної боротьби з Covid, Європейського оборонного фонду, спільних закупівель військової техніки, більшої допомоги Україні, ніж США, включаючи озброєння, прискорення інвестиційного порядку денного в стратегічних галузях, забезпечення безпеки поставок тощо.

Тому немає сенсу прислухатися до заяв американського президента, яких занадто багато, щоб вважати їх серйозними, і який більше зацікавлений у торгівлі, ніж у великій дипломатії. З іншого боку, прискорення європейської інтеграції, що тепер закріплене спільними інтересами безпеки європейських країн, відроджує дуже шуманівську динаміку.

Через конкретні досягнення, які насамперед створюють фактичну солідарність Декларація Шумана від травня 1950 року.

Вона вже змінила міжнародні відносини не лише для економічних гравців, але й для націй, які мають намір залишатися незалежними. Так, Європа прискорюється.

Це один з висновків «Доповіді Шумана про Європу: стан Союзу» за 2025 рік, опублікованої видавництвом Editions Hémisphères 3 червня (296 с., 22 євро). Звіт доступний у цифровому форматі.